

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 312-1907)

Originalt emne

Alderdomsunderstøttelse

Alderdomsunderstøttelse/De gamles Hjem

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 12. september 1907](#)
- 2) [Byrådsmødet den 26. september 1907](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 12. september 1907 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 312-1907)

Efter at Stillingen som Læge ved "De Gamles Hjem" havde været opslaaet ledig med den i Mødet den 29. f. M. (se Side 236) vedtagne Løn, havde Lægeforeningen meddelt, at dens Medlemmer paa Grund af den lave Løn ikke vilde søge Pladsen, og samtidig udbedt sig en Forhandling med Byraadet om en mulig Forhøjelse af Lønnen. Udvalget for Alderdomsunderstøttelse havde derefter forhandlet med Lægeforeningen og indstillede i Henhold hertil, at Stillingen blev opslaaet paa ny med en aarlig Løn af 2000 Kr., stigende hvert andet Aar med 250 Kr. indtil 2500 Kr.

Formanden meddelte, at der - foranlediget ved en Skrivelse fra Aarhus Lægeforening, som meddelte, at intet af dens Medlemmer paa Grund af den lave Løn vilde søge Pladsen som Læge ved "De gamles Hjem" - var indledet Forhandlinger mellem Udvalget for Alderdomsunderstøttelse og et af Lægeforeningen nedsat Udvalg, og at der paa Grundlag af disse Forhandlinger forelaa en Indstilling om, at Lønnen blev fastsat til 2000 Kr. stigende

hvert andet Aar med 250 Kr. til 2500 Kr.

Sabroe oplyste, at Lønnen oprindelig var fastsat til 1000 Kr., men at den paa Grund af det forøgede Patientantal var hævet til 1400 Kr., hvad utvivlsomt ogsaa maatte anses for vel lidet. Da Dr. Rahlff nu fratraadte Stillingen, ønskede Lægeforeningen Forholdet reguleret, i Lighed med hvad Tilfældet havde været i flere andre Byer, saaledes at Lønnen ansattes til 2500 Kr. Lægeforeningen motiverede sit Ønske med, at Sygeafdelingen paa "De gamles Hjem" maatte betragtes som et Hospital, hvilken Opfattelse Udvalget kunde tiltræde. Da det maatte anses for haabløst at begynde Krig med Lægeforeningen, indstillede Udvalget, at Lønnen sattes til 2000 Kr. stigende til 2500 Kr.

En Ordning som den foreslaaede kunde maaske danne Grundlaget for en Forhandling med Staten om at faa den Takst, hvorefter Udgiften til de alderdomsunderstøttede blev refunderet, forhøjet til 1 Kr. 80 Øre eller 2 Kr.; særlig var det af Betydning, at Lægeforeningen betegnede Sygeafdelingen som Hospital.

Müller spurgte, om Sygeafdelingen paa "De gamles Hjem" blev brugt som Hospital for andre end Kommunens egne alderdomsunderstøttede.

Nørgaard anbefalede Udvalgets Indstilling, navnlig fordi den rimeligvis kunde føre til, at Statens Tilskud blev forhøjet.

Paa Hr. Mullers Forespørgsel vilde han oplyse, at man hidtil havde sendt Patienter fra Kommunehospital til Sygeafdelingen paa "De gamles Hjem", men at denne Ordning vilde ophøre, naar Overenskomsten med St. Josefsøstrenes Hospital traadte i Kraft.

Det forekom ham at være en udmærket Ordning, at man i stor Udstrækning som mulig skaffede de syge gamle Plads paa "De gamles Hjem", hvor de kunde faa en langt bedre Behandling end ude i Byen.

Sabroe meddelte, at der paa Hjemmets Plejeafdeling kun blev optaget alderdomsunderstøttede fra Aarhus Kommune, men at der paa dets Sygeafdeling ogsaa optoges alderdomsunderstøttede fra andre Kommuner, hvad de forskellige Sogneraad iøvrigt slet ikke syntes saa særlig godt om. Hvis Taksten nu kunde blive forhøjet til 1 Kr. 80 Øre eller 2 Kr., hvilket ikke maatte anses for umuligt, vilde Aarhus Kommune faa et Vederlag, der vilde staa i passende Forhold til Udgifterne.

Müller ønskede oplyst, om Udvidelsen af Hospitalsafdelingen vilde medføre, at der blev mindre Plads paa Plejeafdelingen.

Nørgaard vilde meget beklage, om Pladsen til Plejeafdelingen skulde blive mindre, men maatte dog anse det for et større Onde, hvis der ikke kunde skaffes Plads paa Sygeafdelingen. Det drejede sig nemlig saa godt som udelukkende om uhelbredelige Patienter, der paa Hjemmet kunde faa en langt bedre Pleje end udenfor.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 26. september 1907 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 312-1907)

Fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse forelaa Indstilling angaaende Besættelsen af Posten som Overlæge ved "de Gamles Hjem."

Sabroe meddelte, at Udvalget helst saa Dr. Jakobsen ansat. Hr. Jakobsen, der var kendt som en særdeles dygtig Læge, havde i nogen Tid til de gamles Tilfredshed vikarieret for Dr. Rahlff og var den eneste af de indstillede, som havde Doktorgraden. Dr. Lunddahl var en meget dygtig og interesseret Mand, men noget hastig, og det var derfor tvivlsomt, om de gamle vilde synes saa godt om ham. Den tredie af de indstillede, Hr. Gørtz, var en meget dygtig og behagelig Mand, der sikkert med Lyst vilde gaa ind til Gerningen som Læge for de syge gamle, og Udvalget havde i og for sig intet imod at faa Hr. Gørtz ansat, men det maatte dog betænkes, at Hr. Gørtz havde en meget stor Praksis og derfor maaske ikke i saa høj Grad som ønskelig kunde ofre sig for de gamle.

Simonsen anbefalede Dr. Gørtz, der var i Besiddelse af Egenskaber, der gjorde ham særlig skikket til at være Læge paa "de gamles Hjem". Vel havde Hr. Gørtz en meget stor Praksis, men dette maatte netop anses for en Anbefaling.

Nørgaard vilde, hvis det var en Plads som Læge ved Kommunehospitalet, der skulde besættes, ikke være i Tvivl om, at Dr. Jakobsen var den rette Mand, men Forholdet var noget andet, naar det gjaldt Lægepladsen ved "de gamles Hjem". Dr. Gørtz var den ældste og sad inde med de Egenskaber, der særlig vilde være værdifuld for de gamle. Endvidere maatte det betænkes, at Dr. Jakobsen var Militærlæge, og selv om det selvfølgelig ikke i mindste Maade var en Diskvalifikation, burde man dog ikke, naar man kunde faa andre, antage en Militærlæge, som af sin Embedsgerning let kunde være forhindret i at være til

Stede, naar der var Brug for ham paa hjemmet. Dr Gørtz var Mediciner i al Almindelighed, hvorimod Dr, Jakobsen var Specialist, og man vilde derfor sikkert blive mest tilfreds ved at ansætte Dr. Gørtz.

Bishoff anbefalede Dr Gørtz, der havde en stor Sygekassepraksis og altsaa kendte de fattige.

Mikael Johansen havde hørt saa meget godt om Dr. Gørtz, som utvivlsomt ved sit venlige Væsen vilde være godt skikket til at være de gamles Læge, at han kunde give Dr. Gørtz sin bedste Anbefaling.

Sabroe meddelte, at Udvalget godt kunde gaa med til at foretrække Dr. Gørtz, men henstillede, at Hr Gørtz blev ansat uden Afstemning, hvilket vilde være det mest hensynsfulde overfor Dr. Jakobsen.

Læge Gørtz valgtes.